

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 42/18
V Lucemburku dne 12. dubna 2018

Rozsudek ve věci C-302/17
PPC Power a.s. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky a
Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Unijní právo brání slovenské dani, kterou je 80% sazbou zatížena hodnota prodaných nebo nevyužitých povolenek na emise skleníkových plynů

Takováto daň totiž nerespektuje zásadu bezplatnosti přidělování téměř všech povolenek na období let 2008-2012.

V letech 2011 a 2012 zdaňovalo Slovensko povolenky na emise skleníkových plynů, které podniky účastníci se systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů prodaly nebo nevyužily, ve výši 80 % jejich hodnoty¹. Tyto povolenky byly bezplatně přiděleny hospodářským subjektům v souladu se směrnicí o systému pro obchodování s povolenkami².

Společnost PPC Power zpochybnila u slovenských soudů slučitelnost této daně se směrnicí. Krajský soud v Bratislavě (Krajský soud v Bratislavě, Slovensko), kterému byl spor předložen, se Soudního dvora dotázal, zda směrnice brání takovéto dani.

Rozsudkem z dnešního dne Soudní dvůr nejprve připomněl, že cílem směrnice je umožnit podnikům podléhajícím systému pro obchodování s povolenkami snižovat emise skleníkových plynů takovým způsobem, aby nebyla ohrožena jejich konkurenceschopnost. V této souvislosti směrnice stanoví, že členské státy přidělí pro období let 2008-2012 alespoň 90% povolenek zdarma.

Soudní dvůr dále upřesnil, že členské státy sice mohou v zásadě přijmout daňová opatření související s využíváním těchto povolenek, avšak tato opatření nesmí ohrožovat cíl směrnice.

Soudní dvůr v této souvislosti zdůraznil, že hospodářská hodnota povolenek je základním pilířem systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, neboť vyhlídka na prodej nevyužitých povolenek podněcuje hospodářské subjekty k investování do opatření na snižování jejich emisí. Pro řádné fungování tohoto systému je tedy zásadní, aby daň vybíraná členským státem nevedla k odstranění této hospodářské hodnoty.

Sporná daň přitom odebírá dotyčným podnikům téměř celou hospodářskou hodnotu povolenek, takže tyto podniky ztrácejí veškeré podněty k podpoře snižování svých emisí skleníkových plynů.

Za těchto podmínek Soudní dvůr určil, že **dotčená daň nerespektuje zásadu bezplatnosti přidělování povolenek na emise skleníkových plynů, a ohrožuje tak cíl směrnice. Tato daň není tudíž se směrnicí slučitelná.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

¹ Toto zdanění bylo zrušeno dne 30. června 2012.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499